

Archivní fotografie řádových sester z Bílé Vody v Rychlebských horách.

Spisovatelka Kateřina Tučková vydala román

Moje knihy doporučenou

Svůj poslední román Bílá Voda psala úspěšná spisovatelka Kateřina Tučková (41) dlouhých deset let. Příběh o těžkých a neznámých osudech řeholic z 50. let si okamžitě získal velkou pozornost čtenářů.

Při rozhovoru o divadelní hře podle své knihy Žitkovské bohyně.

LUCIE CIGÁNIKOVÁ

Aha! Zkuste, prosím, říci, jakému čtenáři je vaše nejnovější kniha určena? Máte nějaký »sociologický vzorek«?

„To sice nemám, ale podle návštěvníků mých čtení a podle mailů, které přicházejí, jsou mezi nimi určitě čtenáři a čtenářky se zájmem o moderní historii, případně taci, kterých se témata mých knih nějak osobněji dotkla. V případě knihy Vyhánění Gerty Schnirch mě samotnou překvapilo, kolika lidí se odsun německého obyvatelstva týkal, respektive kolik rodin tato skutečnost roztrhla. Přicházelo totiž mnoho lidí, kteří se mi svěfovali, že byli vyhnáni jejich příbuzní, přátelé, sousedi... V případě Žitkovských bohyní se ke mně hlásili spíše lidé, které osud těchto moudrých Kopaničárek zaujal, častěji to byly ženy.“

„Ženy mají pro ženské příběhy větší citlivost.“

Aha! A reakce kvůli Bílé Vodě?

„Kvůli Bílé Vodě mi zatím přicházejí milé reakce od mužů i žen, většinou starší generace, kteří mají s persekcí katolické církve nějakou vlastní zkušenost. Píší však i mladí čtenáři, protože některé z mých knih jsou doporučenou četbou v hodinách literatury či dějepisu – takže je to opravdu různorodé.“

Aha! Téma života řádových sester se loni objevilo také v souvislosti s knihou Sestry spisovatelky Kamily Hladké, která se

zase o něco dříve sešla s jiným tématem, tentokrát z hornického prostředí, se spisovatelkou Karin Lednicovou. A všude zde vystupují silné ženy....

„Přijde mi to logické. Ženy mají pro ženské příběhy větší citlivost, dokážou si lépe představit vnitřní procesy prožívání, které v dramatických životních momentech pociťují hrdinky jejich knih, a zaujmou je témata, která by třeba mužští autoři vyhodnotili jako méně nosná.“

Aha! Obrovský úspěch měly vaše předchozí romány. Žitkovské bohyně vyvolaly doslova nájezdy turistů a fanoušků knihy na moravskou Žitkovou. Očekáváte něco podobného u Bílé Vody?

„To nejsem schopna odhadnout. Ale pokud by se čtenářům líbil i tento román, pak se jim bude líbit i výlet do Bílé Vody. Rychlebské hory, kde se obec nachází, jsou překrásné a stále trochu mimo hlavní trasy turistů, a v Bílé Vodě je navíc muzeum, které se problematikou internace řádových sester zabývá. Můžou tedy spojit výlet do přírody s poznáním, což je, myslím, hezký zážitek.“

Aha! Se svou nejnovější knihou jste žila deset let. V některém rozhovoru jste řekla, že jste byla myšlenkami stále s hrdinkami své knihy a že to s vámi nejbližší měli poměrně složité. Už jste se z románu vymanila?

„Ještě pořád ne, to bude chtít delší čas. Přece jen jsem tu knihu psala celou dekádu a postavy jsou ve mně zakořeněny hodně hluboko. Musím jim dát čas odejít.“

Bílá Voda a říká

jsou četbou

**kateřina
tučková**

*Její novinkou
je rozsáhlý
román Bílá
Voda.*

**bílá
voda**

*Kateřina Tučková
je spisovatelka,
dramatička,
publicistka,
historička
umění
a kurátorka
výstav. Je
nositelkou
ceny
Magnesia
Littera.*

Aha! Co vás baví, když nejste »za spisovatelku«? Jak ráda odpočíváte?

„Ráda sportuju, běhám, plavu, se sestrami sokolkami cvičím na náradí. Opravdu ráda chodím do sauny, což se mi poslední tři roky ovšem nepodařilo – buď byla pandemie, nebo jsem byla těhotná. A skvěle si odpočnu i při četbě beletrie. Na to se teď těším nejvíc. Konečně nebudu muset po večerech pracovat na své vlastní knize.“

**„Největší
tajenkou
je člověk.“**

Aha! Hodně z nás v covidové pandemii propadlo přírodě, zahradničení a celkově úspornějšímu způsobu života. A tlačí nás k tomu i současná ekonomická situace. Je to trochu řehole, řečeno s nadsázkou. Cítíte ve svém životě také příklon k výše zmíněnému?

„S ohledem na přírodu jsem žila vždycky, naučili mě tomu v mládí ve skautu. V tom u mě pandemie nic nezměnila. Ale rozhodně se to u mě neposunulo k chuti zahradničit. V centru Prahy by se takový koníček ovšem pěstoval stěží.“

Aha! Dá se dnes spisovatelstvím uživit?

„Ano, já se psáním už několik let živím. Nemám však příjem jen z prodeje knih, ale i z honorovaných besed, příspěvků do novin nebo psaní scénářů divadelních her. Tím vším dohromady se dá – naštěstí! – uživit. Protože mít psaní jako koníčka, to by nešlo. Nikdy bych tomu po večerech nemohla věnovat tolik energie, jako když mám psaní jako normální zaměstnání. Mohu psát čerstvá přes den a na výsledku je to samozřejmě znát.“

Aha! Myslíte, že si časem zkusíte zpracovat i méně bolestné téma?

„To teď nedovedu říct. Uvidíme, jaká témata si mě v budoucnu najdou.“

Aha! Jsme luštitelský magazín. Nepředpokládám, že máte čas luštit křížovky či sudoku, ale zajímá mě, co je pro vás v životě největší tajenkou?

„Samozřejmě člověk. Nikdy mě nepřestane fascinovat, čeho všeho – v pozitivním i negativním slova smyslu – je schopen.“

Aha! Křížovky 18,90 Kč

Kupte si i měsíční...

Najdete na stáncích!

Aha! Křížovky

křížovek a sudoku

Jen za 18,90 Kč

Což takhle dát si špenát?

Foto David Konečný, Muzeum Bílá Voda – Soňa Puziová, Profimedia.cz